

حضور خدا در زندگی کودکان را پررنگ تر کنیم

یک کارشناس مسائل تربیتی کودکان گفت: اعتقاد به خدا در نهاد فطری همه افراد بشر وجود دارد، اما در مورد کودکان لازم است که حضور خدا در زندگی کودکان را پررنگ تر کنیم.

یک کارشناس مسائل تربیتی کودکان گفت: اعتقاد به خدا در نهاد فطری همه افراد بشر وجود دارد، اما در مورد کودکان لازم است که حضور خدا در زندگی کودکان را پررنگ تر کنیم. به گزارش خبرگزاری مهر، نشست تخصصی بخش گل‌های بهشتی (کودک) با عنوان «چگونه به سوالات کودکان درباره خدا پاسخ دهیم» پنجشنبه شب 27 تیرماه در بیست و یکمین نمایشگاه قرآن کریم برگزار شد.

در این نشست دکتر ناظم زاده، به تشریح ریشه های سوالات کودکان و نحوه پاسخگویی به این پرسش ها با والدین حاضر در این بخش سخن گفت.

به گفته دکتر ناظم زاده، شناخت خداوند یک سیر و یک مسیر است که در هر فردی در طول زندگی با آن دست و پنجه نرم می کند و دچار تغییر و تکامل می شود.

وی افزود: اعتقاد به خدا در نهاد فطری ما وجود دارد اما باید توجه داشته باشیم که نباید با پاسخ هایمان سطح کنجکاوی فرزندانمان را بالا ببریم. مثلا ممکن است سوالاتی درباره اینکه خدا چه رنگی است؟ خدا کجا زندگی می کند؟ خدا از کجا آمده و چکار می کند؟ ما نباید طوری به این سوالات پاسخ دهیم که از حد توان فکری کودکان ما فراتر باشد.

دکتر ناظم زاده تاکید کرد: به هیچ وجه نباید با پاسخ هایمان کنجکاوی بچه ها را تحریک کنیم، چرا که عموما کنجکاوی بچه ها از توان فکری و سن آن ها بالاتر است.

وی درباره پاسخ به برخی سوالات بی جواب فرزندان درباره خدا گفت: در این موارد صادقانه باید بگوییم ما هم خیلی از پاسخ ها را نمی دانیم.

این مشاور برای پاسخ به برخی دیگر از سوالات فرزندان، افزود: لازم است برخی از پرسش های بچه ها را با دقت به آینده موکول کنیم. خیلی از سوالات بچه ها بر اساس شنیده های آن ها از محیط مطرح می شود و اصلا سوال خود بچه ها نیست.

وی خطاب به والدین تاکید کرد: در این موارد هم باید اجازه بدهیم سن بچه ها بالاتر برود و بعد به آن ها پاسخ دهیم. لازم نیست در لحظه به همه سوالات بچه ها جواب بدهیم.

ناظم زاده با بیان این مطلب که جست و جوی خدا در همه مراحل زندگی هر فردی وجود دارد و تا آخر عمر با ما همراه است، تشریح کرد: فلسفه خلقت همین جست و جو است. با جست و جوی خدا، بشر باید به خداشناسی برسد و خداشناسی علت خلقت ماست.

ناظم زاده در ادامه با برشمردن چند موضوع به والدین توصیه کرد تا پیش از پاسخ به سوالات فرزندان درباره خدا، مد نظر قرار دهند، وی افزود: پیش از جواب دادن به حرف هایی که قرار است بزنیم، فکر کنیم. پاسخ به بچه ها نباید فی البداهه و بدون برنامه ریزی باشد، چرا که این پاسخ ها عوارض و کنجکاوی های دیگری را در پی خواهند داشت که ممکن است در آینده مشکل ساز شود.

موضوع دومی که وی به آن پرداخت زمان پاسخ به سوالات کودکان بود، ناظم زاده گفت: در زمان مناسب با بچه ها صحبت کنید؛ صحبت کردن درباره خداوند با بچه ها باید در زمان های مناسب انجام شود. هنگام بازی، هنگام تماشای تلویزیون، هنگام استراحت و ... زمان مناسبی برای این کار نیست.

وی افزود: سطح و توان فکری بچه ها را در نظر بگیریم؛ باید دایره لغات فرزندان را بشناسیم. بدانیم درباره چه موضوعی صحبت می کنند و منظورشان چیست. در پاسخ به بچه ها هم باید به این موارد توجه کنیم.

همچنین به گفته او در جواب دادن به بچه ها پرگویی نکنیم؛ پر حرفی بچه ها را خسته می کند و باعث می شود در دفعات بعدی دیگر برای پرسش هایشان به سراغ ما نیایند. باید تشنگی او را نسبت به سوال کردن حفظ کنیم.

ناظم زاده با بیان این مطلب که باید ریشه سوال های کودکان را پیدا کنیم، افزود: توجه کنیم که آیا این پرسشها از نیازهای واقعی فرزندانمان سرچشمه گرفته است و یا دلیل و ریشه دیگری دارد. مثلاً ممکن است سوال کردن درباره خدا برای جلب توجه باشد. گاهی ممکن است به خاطر نیاز به آرامش به سمت خدا روی آورده باشند و سوال بپرسند. مثلاً احساس کنند که امنیتشان به خطر افتاده باشد. باید بدانیم از چه چیزی نگران هستند؟ برای چه می ترسند و چه مشکلی پیدا کرده اند. گاهی هم ممکن است به دنبال یک تکیه گاه باشند، می خواهند بدانند که تکیه گاه قوی و بزرگ کیست؟ چیست؟

وی در پایان به والدین یادآوری کرد: باید بدانید که تصور کودک از خدا متأثر از تصویری است که از پدر و مادرش دارد. رابطه بین پدر و مادر و رابطه خانواده در این زمینه مهم است. هر تصویری که کودک از پدر و مادر پیدا کند تا شش سالگی تثبیت می شود. باید به خاطر داشته باشید که نقش پدر و مادر درباره خدانشناسی کودک بسیار تاثیرگذار و مهم است.